

В опытной группе значительно снизился уровень лейкоцитов. Некоторое увеличение лейкоцитов в контрольной группе перманентно и может объясняться напряжением иммунной системы в результате ветеринарных мероприятий.

Большее содержание глутатиона, уменьшение токсических для организма продуктов перекисного окисления липидов и более низкое содержание каталазы в опытной группе указывает на стабильность антиоксидантной системы организма.

Из полученных результатов следует, что микроводоросль спирулина может применяться в качестве биологически активной добавки в рационах коров, для улучшения антиоксидантного и гемопозитического статуса, что оказывает благоприятное действие на метаболические процессы.

ЛИТЕРАТУРА

1. Петряков В.В. Использование спирулины в рационах свиней на откорме. Актуальные проблемы кормления сельскохозяйственных животных. Самара, 2002. С. 79 – 81.
2. Петряков В.В. Роль спирулины в интенсификации свиноводства. Интенсификация и эффективность животноводства. – 2003, С. 55-59.
3. Коденцова В.М., Вржесинская О.А., Бекетова Н.А., Исаев В.А., Харитончик Л.А., Рисник В.В., Мазо В.К. Об использовании спирулины в качестве источника витаминов. Нетрадиционные природные ресурсы, инновационные технологии и продукты. 2003. Вып.10. С. 49–59.

УДК 619:616.2-084:636.4

АСАБЛВАСЦІ ПАТАГЕНЕЗУ ПРЫ РЭСПІРАТОРНЫХ ХВАРОБАХ СВІННЯЎ

Пятроўскі С.У., Цалабёнак В. М.

УА «Віцебская ордэна «Знак Пашаны» дзяржаўная акадэмія ветэрынарнай медыцыны»

г. Віцебск, Рэспубліка Беларусь

У свінагадоўчых гаспадарках прамысловага тыпу шырокае распаўсюджванне маюць захворванні органаў дыхання (бранхіты, бронхапнеўманіі), якія часцей за ўсё абазначаюцца як «рэспіраторныя хваробы». Іх узнікненне звязана як з парушэннямі тэхналогіі ўтрымання, так і з узбуджальнікамі інфекцый і інвазій. Гэтыя хваробы наносзяць вялікія страты і змяншаюць рэнтабельнасць галіны. Аднымі з вядучых прынцыпаў ветэрынарнай тэрапіі з'яўляюцца прынцыпы комплекснасці і прафілактычнасці. Лячэбнае ўздзеянне на жывёлу павінна быць комплексным і ўключаць сродкі этыятропнай, патагенетычнай і сімптаматычнай тэрапіі. Аднак комплексным павінна быць і

ўздзеянне на жывёлу з мэтай недапушчэння ўзнікнення той ці іншай хваробы.

Мэтай нашай працы стала вывучэнне некаторых біяхімічных змяненняў у крыві парсючкоў, якія ўтрымліваліся ва ўмовах свінагадоўчага комплексу, пры рэспіраторных захворваннях і вызначэнне на гэтай аснове асаблівасцяў патагенезу дадзеных хвароб.

Ва ўмовах свінагадоўчага комплексу (СК-54) былі сфарміраваныя дзве групы парсючкоў пасля адымання ад свінаматак ва ўзросце 30-45 дзён. Парсючкі 1-ай групы былі клінічна здаровыя, а ў парасят 2-ой групы былі вызначаны прыкметы рэспіраторнай паталогіі (катаральныя і катаральна-гнойныя выцяканні з носу, кашаль, сухія і вільготныя хрыпы, у некаторых павялічэнне тэмпературы цела). У жывёл абедзвюх груп была адабраная кроў, у якой вызначалася ўтрыманне альбуміну, агульнага білірубіну (АБ), глюкозы, трыгліцэрыдаў (ТГ), агульнага халестеролу (АХ), малочнай кіслаты (МК), актыўнасць аланіламінатрансферазы (АлТ), а таксама некаторыя паказчыкі газавага складу крыві (парцыяльны ціск вуглякіслага газу ($p\text{CO}_2$), утрыманне ў крыві вуглякіслага газу (CO_2) і бікарбанатаў (HCO_3)). Статыстычная апрацоўка вынікаў доследаў праводзілася з выкарыстаннем пакета праграм Microsoft Excel.

Было вызначана, што $p\text{CO}_2$ у крыві клінічна здаровых парсючкоў склаў $78,71 \pm 3,902$ Тор, што на 22,9% ніжэй, чым у хворых жывёл, утрыманне бікарбанатаў – $26,15 \pm 5,098$ ммоль/л (на 27,0% ніжэй), утрыманне агульнага CO_2 – $29,70 \pm 3,477$ ммоль/л (на 32,1% ніжэй). Гэтыя дадзеныя сведчаць аб развіцці ў парсючкоў рэспіраторнага ацыдозу.

Ацыдозны стан суправаджаўся прыгнечаннем у парасят сінтэтычнай функцыі печані. Аб гэтым сведчыць змяншэнне ўтрымання ў крыві клінічна хворых парсючкоў альбуміну (на 6,9% у параўнанні з жывёламі 1-ай групы) і АХ (на 17,5%). Нізкае ўтрыманне ў крыві клінічна хворых жывёл ТГ (у 3,2 разы) таксама паказвае на недастатковае выяўленне іх з печані ў выніку недастатковага ўтварэння бялковых кампанентаў ліпапратэінаў. Аб пагаршэнні функцыянальнага стану печані пры рэспіраторных хваробах сведчыць і высокае ўтрыманне ў крыві жывёл 2-ой групы АБ (у 2,2 разы) і АлТ (на 92,2%).

Развіццё ацыдозу і пагаршэнне функцыянальнай актыўнасці печані маюць патагенетычную сувязь з узнікненнем энергадэфіцытнага стану. У хворых жывёл на гэта паказвае нізкая канцэнтрацыя глюкозы (на 44,8%) і высокі ўзровень МК (у 2,20 разы) у параўнанні са здаровымі жывёламі.

Такім чынам, у механізме развіцця рэспіраторных захворванняў у парсючкоў вялікі ўплыў маюць ацыдозны стан, ўзнікненне

гепатадэпрэсіі і энергадэфіцыту. Гэта патрабуе пошуку сродкаў лячэння і прафілактыкі, валодаючых комплексным дзеяннем у адносінах да гэтых складальнікаў пагагенезу хваробы.

УДК 619:616.2:636.2.023

СИТУАЦИЯ ПО РЕСПИРАТОРНЫМ ЗАБОЛЕВАНИЯМ ТЕЛЯТ В ХОЗЯЙСТВАХ ГРОДНЕНСКОЙ ОБЛАСТИ

Санжаровская Ю.В.

УО «Гродненский государственный аграрный университет»

г. Гродно, Республика Беларусь

В настоящее время острые респираторные инфекции телят продолжают оставаться одной из наиболее актуальных проблем ветеринарной медицины Республики Беларусь, включая животноводческие предприятия Гродненской области. Общеизвестно, что основным интегральным показателем иммунологической недостаточности организма молодняка сельскохозяйственных животных в их ранний период жизни является высокая подверженность респираторным и желудочно-кишечным заболеваниям, так называемым «пневмоэнтеритам» (группа сходных болезней вирусной и бактериальной этиологии, возбудители которых не имеют родства между собой). При этом значительная роль отводится специфическим таксономическим группам, вызывающим парагрипп-3, инфекционный ринотрахеит, аденовирусную, респираторно-синтициальную, пести-, рео-, корона-, ротавирусную инфекции, внутриклеточным бактериям-паразитам, а также пневмококкам, стафилококкам, стрептококкам, эшерихиям и т.д. [1, 2].

Целью работы явилось изучение эпизоотической ситуации по респираторным заболеваниям телят в хозяйствах Гродненской области.

Данные по респираторным заболеваниям у телят проводили на основании результатов анализа за последние 6 лет (2005-2010 г.г.) статистических данных Управления ветеринарии Комитета по сельскому хозяйству и продовольствию Гродненского облисполкома.

Анализ заболеваемости телят на молочнотоварных фермах крупного рогатого скота показывает, что респираторные болезни чаще всего возникают в зимне-весенний период и являются причиной падежа и вынужденного убоя животных. При этом наибольшая летальность наблюдается ранней весной, так как к этому времени вирулентность возбудителей и болезнь принимает тяжелое течение и высокую кантагиозность. Наибольшие потери родившихся телят наблюдаются в первые два месяца жизни.